

betjente, Postsorterere, Toldbetjente ved Karantænen og de ved Toldvæsenet under § 57 iøvrigt nævnte, som maa siges at være af en ganske særegen Art. For bureauførende Postbetjente (Postpakmestre) og Postsorterere (Finsorterere) gælder det desuden, at de for Tiden oppebærer et Bestillingstillæg, og hvad de bureauførende Togbetjente (de Togbetjente, der paa egen Haand forestaar Fordelingen af Gods og Papirer i og fra Togene) angaar, da maa deres Gærning siges at være ganske ligestillet med den bureauførende Posttogbetjents, og Udvalget har tillige haft til Hensigt at give de ældste Togbetjente, som paa Grund af Mangel paa Plads i Togførerstillingen eller af andre Grunde ikke naar denne, Erstatning herfor.

ad § 59.

Blandt det til denne Lønningsklasse henførte Personale har det været et længe og stærkt næret Ønske at komme op i de Lønningsklasser, hvis Lønning fastsættes ved Lov. Udvalget har imidlertid maattet tiltræde den Opfattelse, at Kommissoriet efter sin Ordlyd næppe kan bringes til at omfatte denne iøvrigt ret talrige Kreds af Funktionærer, og har derfor maattet indskrænke sig til at foreslaa dem henført under denne §, idet man gaar ud fra som selvfølgelig, at ogsaa disse Funktionærers Lønvilkaar samtidig maa tages under Overvejelse og undergaa Forbedringer i Lighed med de i de øvrige §§ nævnte Funktionærers.

ad § 61.

Godtgørelse for Tjeneste i Tog, Skibe og Færger, de saakaldte Rejsepenge og Køre- eller Kilometerpenge, er hidtil ydet til Postetatens ansatte efter det Antal Timer, Fraværelsen fra Hjemmet varede, medens Jernbaneanetatsens tilsvarende Godtgørelse ydedes efter den tilbagelagte Afstand. Der var saaledes her en væsentlig principiel Forskel i Systemet, og det for Postetaten foreskrevne er uden Tvivl det eneste rette, idet det er den ved Fraværelsen fra Hjemmet foraarsagede Fordyrelse der skal godtgøres efter Fraværelsens Længde. Jernbaneanetatsens hidtidige Bestemmelser medførte saaledes den Mærkelighed, at Kørsel med hurtigere Tog med en kortere Fraværelse fra Hjemmet betaltes højere end Kørsel med langsomme Tog og længere Fraværelse fra Hjemmet.

Naar derfor Forholdet skal gøres ensartet, er det naturligt, at man foreslaar at gaa over til Postetatens Beregning, og man formener, at Godtgørelsen efter de hidtidige Beregningsmaader kan ansættes til 20 og 12 Øre pr. baabegyndt Time.

At Godtgørelsen bør beregnes for den Tid, den tjenstlige Fraværelse fra Hjemstationen varer, er formentlig umiddelbart indlysende, og at Statsbanernes underordnede Søfartspersonale, der i et og alt lever og virker under samme Forhold som det øvrige i dette Punkt omtalte Personale, ogsaa bør oppebære denne Godtgørelse, anser Udvalget for en Selvfølge.

ad § 62.

Da det inden for Jernbaneanetaten til Stadighed hænder og det ved Toldetaten nu og da hænder, at 5te Lønningsklasse rekrutteres fra saadanne Mænd, som har haft fast Arbejde under Etaten, men været administrativt lønnede, har Udvalget maattet tage Stilling til Spørgsmaalet, om dette tidligere faste Arbejde ikke gav de paagældende et billigt Krav paa at faa deres tidligere Tjeneste medregnet ved Alderstillægs Erhvervelse. Udvalget har maattet besvare dette Spørgsmaal bekræftende, og har foreslaaet den samme Anciennitetsoverførsel, nemlig med Halvdelen af den erhvervede Anciennitet, som ved Avancement mellem Lønningsklasserne, samt at dette faar tilbagevirkende Kraft. For Postetatens Vedkommende angaar denne Bestemmelse Litsenbrødre.

ad § 63.

Inden for Toldetaten ydes allerede nu Sporvognspenge til de Toldassistenter, som gør Tjeneste ved Nørrebro og Frederiksberg Toldforvaltninger. Men ganske de samme Udgifter og Ulemper, som flyder af, at Toldassistenter uden Hensyn til deres Beboelseskvarter i Byen, kan beordres for en Maaned ad Gangen til disse